

पहचान कौन..?

मला 6 पाय आहेत त्यामुळे मी तुमच्या घरात, कधी तुमच्या जेवणाच्या ताटात तर कधी तुमच्या अंगावर चालते तर कधी घरभर उडते. मला ओळखायची सोपी खूण म्हणजे, मला 6 पाय असूनही मी तुमच्या घरातल्या गुळगुळीत काचेवर किंवा चकचकीत आरशावर आरामात बसून माझा मस्त मेकप करते. क्यों की, 'आरशासमोर उभं राहून करतो गमजा, तो माणूस येडा समजा' असं आमच्यात म्हणतात ते काही उगीच नाही हो.

आमच्या पंखांच्या मागे पंखांसारखीच अजून एक जोडी असते, पण ते पंख नव्हेत. ते सुकाणू सारखे काम करतात. उडत असताना दिशा बदलण्यासाठी याचा आम्हाला उपयोग होतो. आमचं उडण्याचं हे डिझाईन काही परदेशी विमान कंपन्यांनी चोरलं आहे असा असा आमचा फक्त चिकट संशय नाही तर चिकट घट्ट दावा आहे. आम्हाला काहीवेळा विमानाने प्रवास करावा लागतो तेव्हा आम्ही हे आमच्या हजारो डोळ्यांनी पाहिलं आहे.

मला किती डोळे असतील, हे तुम्ही सांगूच शकत नाही! कारण तुम्ही 2 डोळेवाले म्हणाल, "असतील 2,4,10 किंवा 15 बस्स!" साफ चूक. मला फक्त 2000 किंवा त्याहून ही जास्ती डोळे असतात!! काय.. हे वाचून तुमच्या 2 डोळ्यांसमोर 200 काजवे चमकले असतील ना?

"हॅ! शक्यच नाही. आमच्या नखाएवढी तू आणि तुला 2000 डोळे कसे काय गं?" असं तुमच्या मनात आलंच असेल म्हणून सांगते, "आमचे डोळे संयुक्त प्रकारचे असतात. कळलं का? म्हणजे एक डोळा अनेक छोट्या छोट्या भागांमधे

विभागलेला असतो. त्यामुळे आम्ही तुमच्यासारखा चष्मा पण लावत नाही कारण ये अपना स्टार्डल है.

मी इटूकली पिटूकली दिसते म्हणून माझ्याशी शर्यत लावायचा मूर्खपणा कधीच करू नका. मी फास्ट उडायला लागले तर तुम्ही तोंडघशी पडाल. कारण आमचा उडण्याचा वेग 8 कि.मी. प्रतितास आहे बरं का!

“आमच्याशी मस्ती म्हणजे रोगांशी दोस्ती” असं तुमच्यात म्हणतात ते लक्षात ठेवा. माझ्यापासून दूर राहा. आपुनसे पंगा नही लेनेका.

मला ओळखण्यासाठी 'मावशी' मधलं एक अक्षर लपवा.

नाहीतर मासिकात इतरत्र असणारा माझा फोटो पाहा.

- राजीव तांबे.